

tada tajno nagodio s Leopoldom zbog diobe španjolske baštine, da mu ne može pomoći i da ga ostavlja „zauvijek“ (pour toujours). Jedina mu utjeha bješe u taj čas, da ga je dvor iza dugoga oklijevanja dao (5. novembra 1668.) svečano ustoličiti za bana na hrvatskom saboru, ali časti karlovačkoga generala, koju je također tražio za sebe, nije dobio.

Ostavljen na cjedilu od Francuske, Petar Zrinski obrati se na Poljsku, ali bez uspjeha, dok ga Venecija iza mnogogodišnjih obećanja također konačno odbije, budući da se tada izmirila s Turskom predavši joj Kandiju. Sada svrati pažnju na Tursku, poslavši (u novembru 1669.) potajno na portu kao poslanika svoга kapetana Franju Bukovačkoga s uputom, da ondje sklopi povoljan ugovor. Budući da je ban već prije toga sa znanjem i odobrenjem bečke vlade dopisivao s Turčinom, ne bi li štogod od njega ispipao, to se sada nadao, da mu se taj korak, ako ne uspije, ne će za zlo upisati, jer se mislio izgovoriti, da je kapetana poslao u Tursku zapravo kao uhodu. Bukovački bješe u Solunu od sultana Mehmeda IV. i njegova vijeća dobro primljen (24. decembra 1669.), tako da je držao, e je savez, utanačen s Turčinom uz veoma povoljne uvjete, gotova stvar. Uvjeti bijahu ovi: Ugarska i Hrvatska dolaze pod pokroviteljstvo sultanovo i plaćaju godišnji danak od 12.000 talira, koji se nikad ne može povećati. Sultan ima da očuva Ugarskoj i Hrvatskoj staru slobodu i ustav. U ime sultanovo vladat će Ugarskom i Hrvatskom Petar Zrinski i njegovi potomci; po izumrcu njegova koljena Ugarska i Hrvatska izabrat će sebi same novu dinastiju, što ima sultan potvrditi. Zrinskoga pomagat će budimski paša sa 30.000 momaka, a ako ustreba i čitava turska vojska. Gradove, koje bi turska vojska otela Nijemcima, predat će Turci Ugrima i Hrvatima.

Međutim veliki vezir Ahmed Köpröli, koji bješe tada glavna ličnost u turskom carstvu, a nalazio se u to doba na Kandiji, ne htjede da pristane na taj ugovor, jer nije htio da se radi Petra Zrinskoga, komu nekako nije pravo vjerovao, zarati s Leopoldom. No veliki vezir nažalost nije to otvoreno izjavio Franji Bukovačkomu, kad je iz Soluna došao k njemu na Kandiju, već mu samo reče, da će njegov gospodar odgovor dobiti preko bosanskoga paše. Baš u tome leži razlog potpune katastrofe Petra Zrinskoga i njegovih drugova. Jer Bukovački, vjerujući da mu je uspjelo sa sultanom utanačiti povoljan ugovor, dojavio to banu, pa tako se Petar Zrinski uze spremati sa šurjakom Franom Krstom Frankopanom na ustanak, proglasivši svojim